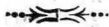

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΤΙΝΕ Α ;

| Ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου.— Ἀπὸ Καποδιστρίου μέχρι Σωτηροπούλου.— Φύλλα... δημοσιογραφικά καὶ ὑπουργικά φθινόπωρα.— Πτώσεις δευτεροκλίτων.— Μάθημα γραμματικῆς — Μοναρχικῆ περιόδου.— Οἱ πατέρες τῶν σημερινῶν.— Τὸ μακροβιότερον ὑπουργεῖον.— Ἐπισκεπτῆρια πρώην ὑπουργῶν.— Λαγαροσῶλαι καὶ ὑπουργεῖα νήπια.— Παρὰ μία τεσσαράκοντα.— Οἱ πρωθυπουργοί.— Ὁ Κομμουνιστὸς δεκάς — Μέσος ὄρος ζωῆς ἡ κωφερία παιδίου.— Ράλλης καὶ Σωτηρόπουλος.— Τρικούπης καὶ τῆρα — Οἰκογενεϊακαὶ συμπτώσεις — Γέννησις, πρώτη ὑπουργία.— Θρίαμβοὶ καὶ ἀτυχίαι.— Καὶ ἐν δίστιχον Ζώτου τοῦ Μολοσσῶ. — Νέα καὶ παλαιὰ... νομίσματα — Χρυσὸς θανατῶν ὑπουργεῖα — Ὑπουργεῖα καὶ ἔτοιμα ἐνδύματα.— Ἀπωλέσθη ὑπουργός.— Δελφοὶ καὶ ἄνθη.— Τὸ περὶ Σωπὲν ἀνάγνωσμα |.

— Ἐπεσε τὸ ὑπουργεῖον !!

Ἀπὸ τῆς 27ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1831 καθ' ἣν ὁ Αὐγουστίνος Καποδίστριας μετὰ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Κωλέτη ἐσχημάτισαν τὴν πρώτην κυβερνητικὴν ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὅτε δὲν εἶχε σχηματισθῆ ἀκόμη ἡ παρούσα κυβέρνησις, ἡ πτώσις τῶν ὑπουργείων ἐγένετο ἐν Ἑλλάδι τόσο συχνῆ ὅστε μόνον μετὰ τὴν πτώσιν τῶν φύλλων δύναται νὰ παραβληθῆ. Λέγοντες δὲ: φύλλον, ἐννοοῦμεν τῶν δημοσιογραφικῶν φύλλων διότι τὰ φύλλα τῶν

δένδρων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔπεσαν μόνον ἐξηκοντάκις ἐνῶ τὰ ὑπουργεῖα... ἀρκεῖ νὰ σὰς εἴπωμεν ὅτι κατὰ τὰ σωτήρια ἔτη 1863 καὶ 1865 ὑπέστησαν 6—7 φθινόπωρα.

Εἶθε περὶ ἄλλοι ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπουργικῆς μεταβολῆς νὰ μάθητε ἐν περιλήψει ὄχι βέβαια τὸ πρόγραμμα τῶν κκ. Σωτηροπούλου καὶ Ράλλη καὶ τὰς περὶ οἰκονομικῆς ἐπαρκείας ἐλπίδας τῶν ἄλλὰ σχετικὰ τινα περὶ ὑπουργείου ἐν γένει, πόσας δηλαδὴ πτώσεις ἔχει ἐν τῇ ἐλληνικῇ τὸ δευτερόκλιτον αὐτὸ οὐδέτερον ὅπερ καλεῖται ὑπουργεῖον ;

Θὰ παρὰδῶσωμεν εἰς τὴν «Οἰκογένειαν» γραμματικὴν καὶ ἱστορίαν οὕτω πως λαμβάνομεν λοιπὸν ὕψος καθηγητοῦ, ξεροβόχομεν ὄλιγον καὶ ἀρχίζομεν :

Ἀφίνομεν κατὰ μέρος τὴν δημοκρατικὴν ἐποχὴν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἀρχίζομεν ἀπὸ τοῦ 1833, ὅτε ὁ Ὄθων ὡς ἀπόλυτος Μονάρχης, διώρισε τὸ πρῶτον τοῦ ὑπουργεῖον τῆ 3ῃ Ἀπριλίου μετὰ πρωθυπουργὸν τὸν Σπ. Τρικούπην. Δώδεκα ὑπουργεῖα ἀνεδοκατέβησαν κατὰ τὴν δεκαετὴ μοναρχικὴν περίοδον ἐν οἷς χάριν περιεργίας σημειοῦμεν ὅτι ἀναφέρονται πολλάκις

τὰ ὀνόματα τῶν πτερόων Τρικούπη καὶ Ράλλη, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἡμέρας.

*

Κατὰ τὴν ἐπομένην εἰκοσαετῆ συνταγματικὴν μοναρχίαν τὰ ὑπουργεῖα δὲν εἶχον πολλὰς πτώσεις. Μόλις ἑνδεκά. Κατήντησε νὰ παρέλθουν ἔτη 5 ἄνευ φθινοπώρου, ὅτε προήδρευεν ὁ Ἄντ. Κριεζῆς (1849—1854). Ἄλλ' ἦλθεν ἡ μεσοβασίλειά, ἥτις ἐν διαστήματι δώδεκα μηνῶν παρήγαγεν ἀφθονίαν πτώσεων καὶ πρωθυπουργῶν. Ἀπὸ τῆς 8 Φεβρουαρίου 1863 μέχρι τῆς 2ας Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους δὲν ἐνθυμούμεθα πόσκι δεκάδες ἔλαβον τὸ δικαίωμα νὰ χαράξωσιν ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου των τὸν τίτλον, πρῶν ὑπουργός!

*

Ἐκτοτε, τὸ προῖον τοῦτο ἐγένετο ἐν ἀπὸ τὰ κυριώτερα τοῦ τόπου. Ἦλθε μάλιστα ἐποχή, καθ' ἣν ἡ φωνὴ τῶν πρωϊνῶν λαχανοπωλῶν, ἐξαγγελλόντων τὰ χλωρὰ ἐμπορεύματά των, ἐξελαμβάνετο ἀπὸ τοὺς ἡσύχους ἀστοὺς ὡς φωνὴ ἐφημεριδοπωλῶν ἀγγελλόντων νέον ὑπουργεῖον. Ἄρκει ὡς ἀπόδειξιν νὰ φέρωμεν τὸ τριήμερον ἐκεῖνο ὑπουργεῖον Βούλγαρη, ὅπερ ἔζησεν ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 6 Νοεμβρίου τοῦ 1865 διαδεχθὲν δωδεκαήμερον ὑπουργεῖον Δεληγέωργη καὶ ἀντικατασταθὲν ὑπὸ ἐξαήμερου ὑπουργεῖου Κουμουνδούρου.

Οὕτω ἀπὸ τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1863 καθ' ἣν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος διώρισε πρῶτον του πρωθυπουργὸν τὸν Βούλγαρη, μέχρι τῆς προχθῆς 31 Μαΐου 1893 καθ' ἣν ὠρίσθη ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἥτοι ἐντὸς ἀσυμπλήρωτου τριακονταετίας, τεσσαράκοντα καὶ μία ἐγένοντο πτώσεις κυβερνήσεων, εἰς τὰς ὁποίας μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὁ κατανοῶν τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου θὰ νύχτετο ἀπὸ καρδίας τὸν συμβολικὸν ἀριθμὸν παρὰ μίαν τεσσαράκοντα!

*

Ὄνόματα πρωθυπουργῶν ἐλλήνων ἀναφέρει μέχρις ὧρας ἡ ἱστορία τὰ ἐξῆς κατὰ χρονολογικὴν τάξιν προτεραιότητος: Σ. Τρικούπης, Μαυροκορδάτος, Ἀρμανσπεργ, Ρουδάρτ, Κουντουριώτης, Μεταξᾶς, Κωλέτης, Κίτσος Τζαβέλας, Κανάρης, Κριεζῆς, Βούλγαρης, Μιαούλης, Κολοκοτρώνης, Ζ. Βάλβης, Κυριακοῦ, Ροῦφος, Κουμουνδούρος, Μωραϊτίνης, Ζαῦτης, Χ. Τρικούπης, Δεληγιάννης, Δ. Βάλβης, Κωνσταντόπουλος, καὶ Σωτηρόπουλος. Τούτέστιν 25. Ἐκ τούτων οἱ 11 ἐπρωθυπουργευσαν ἅπαξ, 7 δις, 2 τετρακίς ὁ Μυροκορδάτος πεντάκις, ὁ Δελη-

γεώργης καὶ ὁ Χ. Τρικούπης ἐξάκις, ὁ Βούλγαρης ὀκτάκις καὶ ὁ Κουμουνδούρος δεκάκις.

Οὕτω, αἱ πρωθυπουργίαι ἀνέρχονται εἰς 68, εἶνε ὅμως πολὺ περισσότεροι, διότι ἄλλοτε μὲν ἐπρωθυπουργευσεν ἀντιπρόσωπος τῶν Ἐθν. συνελεύσεων καὶ ἄλλοτε προήδρευεν ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὑπουργῶν.

Ἐπὶ τῆς παρούσης δυναστείας τοῦλάχιστον, μέσος ὄρος διρκείας ὑπουργεῖου ὑπολογίζεται τὸ διάστημα 9 μηνῶν, ὅσον δηλαδὴ ἀπικεῖται πρὸς γέννησιν ἐνός... παιδίου!

*

Ὡς ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ τῶν πρώτων προσώπων τῆς τελευταίας μεταβολῆς θὰ ἀναφέρωμεν τὰ ἐξῆς ἄτινα ἀναδιφῶντες παλαιὰ χρονικά ἐσημειώσαμεν.

Ὅτι ὁ κ. Ράλλης δις ἐγένετο ὑπουργός καὶ μόνον ὑπὸ τὸν κ. Τρικούπην.

Ὅτι ὁ κ. Σωτηρόπουλος πάντοτε σχεδὸν προσελαμβάνετο ὡς ὑπουργός ὑπὸ τοῦ Κουμουνδούρου ἐκτὸς τῆς φορᾶς, καθ' ἣν οὗτος προσέλαβε τὸ πρῶτον τὸν κ. Τρικούπην. Καὶ ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἔχει μυστηριώδη σχέσιν πρὸς τὸν ἀριθμὸν 3.

*

Ὁ ἀριθμὸς 3 εἶνε πράγματι τρικουπικός· εἶδος ἀνθρώπου τοῦ κόμματος, χωνομένου παντοῦ ὅπου ὁ ἀρχηγός αὐτοῦ. Ἡ μάλλον, ἁμοιάζει πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους ὑπηρετάς, οἵτινες ἀφοῦ ὑπηρετήσαν τὸν πατέρα προσκολλῶνται μετὰ μείζονος πίστεως καὶ στοργῆς πρὸς τὸ τέκνον του.

Ἐν πρώτοις ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ ὀνόματός του. Ἐπειτα:

Τῆ 3 Ἀπριλίου 1833 γίνεται πρωθυπουργός ὁ πατήρ του.

Τὸ αὐτὸ ἔτος 1833 γεννᾶται ὁ Χ. Τρικούπης, καθ' ἡμέραν Τρίτην καὶ ὦραν 3 τῆς νυκτός.

Παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τὸ 1863 καὶ ἄγει τὴν πρώτην του πολιτικὴν ἐπιτυχίαν ὡς ἀντιπρόσωπος ἐν Λονδίῳ.

Ἄγων τὸ 33 ἔτος τῆς ἡλικίας του τῷ 1866 γίνεται τὸ πρῶτον ὑπουργός.

Ἡ πρώτη μακρὰ πρωθυπουργία του ἀρχεται τὴν 3ην Μαρτίου (μηνὸς τρίτου) καὶ διρκεῖ τριετίαν.

Τὴν 3ην Μαΐου π. ἔ. ἐπιτυχᾶνει θριαμβευτικῶς κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Παρικεῖται οἰκτρῶς τὴν παρελθούσαν Τρίτην. Ὄρχίζει τὸν διάδοχόν του τῆ 3η Μαΐου 1893.

Ἀριθμεῖ τρία ζεύγη... πρωθυπουργῶν.

Καὶ... σκανδαλιζόμεθα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διαφορῶν τούτων συμπτώσεων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀκόμη, ἅς ἐλησμονήσαμεν, ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸ ἐξῆς ἀστεῖον δίστιχον, ὅπερ Ζῶτος ὁ Μολοσσός ἐγραφε περὶ τοῦ Σπ. Τρικούπην.

Τρικούπη ἔκαμες καλὰ εἰς τὸν αἰῶνα τοῖα, Σοφία καὶ Χαρίλαον καὶ ἔθνους ἱστορία!

*

Ἄλλ' αὐτὰ ὅλα θὰ μοι εἶπτε δὲν εἶνε νέα, εἶνε... παλαιά!

Ναὶ μυριάκις ὅμως προτιμώτερα ἀπὸ νέα ἀνούσια, ὅπως καὶ τὸ παλαιὸν χρυσοῦν νόμισμα ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ ἐν σημερινὸν εἰκοσάγραχτον, μεθ' ὅσιν καὶ ἂν ἔχει τοῦτο ὑπερτίμησιν.

Καὶ δὲν ἔχει ὀλίγην. Ἐὰν δ' ἐκπληρωθῶσιν αἱ προφητεῖαι τῶν ἀπαισιδόξων, ὅπερ πολλοὶ φοβούνται, ὁ χρυσὸς θ' ἀποκτήσῃ τόσιν δυνάμιν καὶ σπανιότητα, ὥστε ἡ μὲν δυνάμις του νὰ γεννᾷ κάθε τόσον νέα ὑπουργεῖα ἢ δὲ σπανιότης του νὰ τὰ θανατόνη..

*

Ἐὰν θέλετε τοιαῦτα νέα ὑπάρχουσι πολλὰ, τοῦλάχιστον ὅσα τὰ ὑποψήφια ὑπουργεῖα τοῦ μέλλοντος.

Φαντάσθητε ὅτι ὑπάρχουσιν ἔτοιμα ὅπως τὰ ἐνδύματα τῆς Βιέννης, ὑπουργεῖον χρωκοπίας, ὑπουργεῖον συμβιβασμοῦ, ὑπουργεῖον ἀναστολῆς, ὑπουργεῖον ἄχρουν, ὑπουργεῖον δίχρουν καὶ ὑπουργεῖον κάθε χρώματος...

Ἡμεῖς εὐχόμεθα ὅλα ταῦτα νὰ μείνωσιν εἰς τὸ ράφι, ἀχρείαστα, ὅπως λέγει ὁ λαός, οἰαδήποτε δὲ παροῦσα κυβέρνησις νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ τόπου πρὸς ἀποφυγὴν νέων ἐθνικῶν δοκιμασιῶν καὶ... νέων ὑπουργείων.

*

Τότε θὰ παύσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ σᾶς λέγωμεν πολιτικὰ ἔστω καὶ παλαιά. Ὅτι λ. χ. ἐγένοντο δύο συλλαλητήρια τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθ' ἣ δὲν ἐλέγη τίποτε ἄξιον τῶν περιστάσεων· ὅτι ἐξεκίνησαν καὶ ἔρχονται ἐκ Λαμίας 1,000 ἐργάται τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπως διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ... ἐπιτείνωσιν αὐτὴν· ὅτι 7,000 ὑπάλληλοι κατελήφθησαν ὑπὸ τρόμου παύσεως καὶ 14,000 ὑπὸ ἐλπίδος διορισμοῦ· καὶ ὅτι ὁ ἐπανερχόμενος ἐκ Λονδίνου πρῶν ὑπουργός καὶ ἀποτυχῶν δανειοκομιστής κ. Θεοτόκης ἀπολέσθη καθ' ὁδόν, ὁ δὲ εὐρών... κομισάτω καὶ ἀμειφθήσεται.

*

Ἀντὶ πολιτικῶν δὲ θὰ ἠγγέλομεν ὠραία καλλιτεχνικά, φιλολογικά καὶ κοινωνικά πράγματα, οἷα εἶνε ἡ λαμπρὰ ἐπιτυχία τῶν ἐν Δελφοῖς ἀνασκαφῶν, ἡ προωρισμένη νὰ πλουτίσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ νέων θησαυρῶν, ὅτι ἰδρῦθη ἐν Ἀθήναις ἑταιρία φιλανθῶν, σκοποῦσα τὸν εὐγενέστερον καὶ τρυφερότερον τῶν σκοπῶν τὴν μείζονα διάδοσιν τῆς καλλιτεργείας αὐτῶν ἀστέρων τῆς γῆς ὅπως εἶτε μέγας τις ποιητής, τῶν ἀριστοουργημάτων τῆς φύσεως, τῶν διερμηνέων παντός αἰσθήματος πόθου καὶ πάθους, τῶν ἀνθέων, τέλος, ὧν καὶ νὰ προφέρῃ τις μόνον τὸ ὄνομα δύναται νὰ αἰσθανθῇ ἀνακούφισιν καὶ ἀγάπην.

Ἰδίως ὅταν ἔχη καρδίαν.

*

Καὶ θὰ κατελήγομεν συνιστῶντες τὸ λαμπρὸν ἀνάγνωσμα, ὅπερ θὰ δώσῃ ἐν τῷ Παρνασσῷ ἡ καλλιτέχνις μουσικὸς κυρία Σερμεντή περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων ἐνός μεγάλου μουσουργοῦ τοῦ Σωπέν, ἐκεῖνου, ὅστις ἐψάλλε μετὰ τόσου πάθους τὸν ἔρωτα, μεθ' ὅσου πάθους τὸν συνέτριψεν ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς Γεωργίας Σάνδης αὐτὸς πάλιν, ὁ ἔρωσ!

Ὁ ἐπισκέπτης.

ΑΝΑΠΟΔΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Νὰ ἀγαπᾶς μίαν κόρην, νὰ λέγῃ ὅτι σὲ ἀνταγαπᾷ, νὰ ἦσαι δημοσιογράφος· καὶ ὁ πατήρ, ἔξαφνα, νὰ σὲ παρκαλῇ νὰ ἐξάρης εἰς τὴν ἐφημερίδα σου τὰ προτερήματα τοῦ... μνηστῆρός της.

*

Νὰ ἦσαι ἐπιφανὴς πολιτευτής, νὰ εὐρίσκειται τὸ κράτος ἐν ὑπουργικῇ κρίσει, νὰ σὲ προσκαλῇ ὁ βασιλεὺς, νὰ σὲ συγχαίρωσιν οἱ φίλοι σου διὰ τὸ μέγιστον ἀξίωμα ὅπερ μετ' ὀλίγον θὰ περιβληθῆς, πρὶν ἀκόμη μεταβῆς εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἅμα μεταβῆς νὰ σὲ ἐρωτᾷ ὁ Μεγαλειότατος: — Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ κ. Σ' ;

*

Νὰ ἦσαι κάτοχος τῆς ὑπ' ἀριθ. 63 λαχειοφόρου δημολογίας τῆς Ἐθν. Τραπέζης, νὰ βλέπῃς εἰς τινὰ ἐφημερίδα ὅτι τὰς 100,000 δραχμῶν κερδίζει ὁ ἀριθμὸς 63, νὰ διανέμῃς φιλοδωρήματα δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ· καὶ ὅταν μεταβῆς εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ τὴν πληρωμὴν, νὰ μανθάνῃς ὅτι ὁ κερδίτας εἶναι ὁ ἀριθμὸς 93 καὶ ὄχι ὁ 63, ὁ κατὰ λάθος σημειωθείς.

Ἐγώ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ « ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ »

Ἡ «Οικογένεια» επιθυμοῦσα νὰ ὑπεκαύσῃ τὸν ζῆλον τῶν περὶ τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν ἀσχολουμένων νέων

προκηρύσσει διαγωνισμὸν

πρὸς συγγραφήν ἐνὸς διηγήματος. Ἐκεῖνος, οὗ τὸ ποίημα κριθῆσεται ὡς τὸ καλλίτερον τῶν ἀποσταλησομένων, θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον δραχ. 30, ἢ δὲ εἰκῶν του θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν πρώτην σελίδα τῆς «Οικογενείας», ἣτις θὰ περιέχῃ τὸ διηγημὰ του.

Ἔροι διαγωνισμοῦ :

1] Τὸ διηγημα πρέπει νὰ ἦναι ἑλληνικῆς ὑποθέσεως καὶ πρωτότυπον.

2] Γλῶσσα, εἴτε δημώδης, εἴτε καθαρεύουσα, εἴτε μιγάς. (Ἄρκει αἱ λέξεις νὰ ἦναι καταληπταὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας).

3] Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ἦναι εὐανάγνωστα καὶ νὰ μὴ φέρωσιν ὑπογραφήν ἀλλὰ διακριτικὸν τι σημεῖον, ἢ ψευδώνυμον.

4] Τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ ἢ τὸ διακριτικὸν σημεῖον πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπὶ τινος ἄλλου χάρτου, ἐφ' οὗ θὰ ἦναι γεγραμμένον καὶ τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Ὁ χάρτης οὗτος νὰ τεθῇ ἐν φακέλλῳ ὅστις νὰ κλεισθῇ.

5] Ἡ ὑπόθεσις τοῦ διηγήματος δὲν πρέπει νὰ ἦναι πολὺ σοβαρά.

6] Τὸ διηγημα δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἐκτενές.

7] Τὰ χειρόγραφα δὲν θὰ ἐπιστραφοῦν.

8] Χειρόγραφα εἶναι δεκτὰ μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου ε. ε.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6ῃ Μαΐου 1893.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΑΝ ΑΠΟΘΑΝΩ

— «Ἄν ἀποθάνω, ἀγάπη μου, τῆς εἶπα τί θὰ κάνης;
— «Μὴ μοῦ τὸ λές, γιὰ τὸ Θεό! Αὐτὸ μὲ θανατώνει,
ὅ' αὐτοκτονήσω 'ς τὴ στιγμή ἐὰν ἐσὺ πεθάνης».—
...Μὰ...πρὶν πεθάνω...μ' ἄφησε, καὶ μ' ἄλλον ζαχαρώνει!

Δ' Ἄλ.

Ο ΣΥΡΜΟΣ

Ὁ καύσων ἀρχίζει. Ὁμιλήτωμεν ὀλίγον καὶ περὶ τουαλέττας.

Τὰ ὠραία ἐλαφρὰ φορέματα μὲ τὰ ζωρὰ ζωρὰ χρώματά των, τὰ μεταβάλλοντα τὴν ἀσχῆμον εἰς ὠραίαν καὶ τὴν ὠραίαν καθιστῶντα, εἰ δυνατόν, ὠραιότεραν, ἀντεκατέστησαν τὰ σοβαρὰ ἐκρινὰ καὶ εὐχαρίστως παρατηρεῖται ὅτι τὰ πλακτεῖα φορέματα (*juupes cloches*) δὲν ἐπεκράτησαν.

Καὶ πρῶτον μὲν, διότι κάθε ὕφασμα δὲν γίνεται τοιοῦτον φόρεμα (*juupes cloches*) ἔπειτα δὲ, διότι ἡ γυναικεῖα καλλισθησιὰ τὰ ἀπωθεῖ. Ἐφάσμα-ά τινα δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην φόδρας, ἐνῶ τούναντίον, ἄλλα, εἶναι φοδραριζμένα καθ' ὀλοκληρίαν. Ἐφάσματά τινα διαφανῆ καθὼς αἰ μεταξῶται μοισουλίνας ἢ μιλακὰ καθὼς τὰ φουλὰρ ἔχουσιν ἀνάγκην δευτέρως φούστας· τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον.

Κατὰ τἄλλα ἐξακολουθοῦσι τὰ ἴδια σχήματα εἰς τὰ μανίκια, καὶ ἐν γένει οὐδεμίαν διαφορὰ ὑπάρχει ὡς πρὸς τὴν ζώνην καὶ τὰ σχήματα τοῦ κορτάζ.

Κα Η...

ΣΕ ΜΙΑ ΠΙΑΝΙΣΤΑ

Εἶχα ἀκούσει ἀπὸ πολλοὺς

Ὅτι 'μιλεῖ τὸ πιάνο

Μὰ 'γὼ ξανθὴ πιανίστα μου

Ὅρκο μεγάλο κάνω

Ὅτι ποτὲ δὲν ἄκουσα,

Ἄγαπῃ μου τρελλῇ

Ποτὲ τὸ πιάνο νὰ μιλῇ.

Μὰ μιὰ ἡμέρα, — Πρόσεξε,

Σ' αὐτὸ ποῦ θὰ σοῦ πῶ—

Σ' τὸ πιάνο ὅταν ἐπαιξες

Τὸ «Πόσον σ' ἀγαπῶ»

Ἐγύρισες, μ' ἐκύτταξες

Καὶ εἶπες ἔντροπαλῆ

— Πιστεύεις τώρα πῶς μιλεῖ;

Ἐπίστευσα, ἀλλ' ὅμως, ὠϊμένα!

Τὸ πιάνο δὲν 'μιλοῦσε δι' ἐμένα!

N. A. Κοτσελόπουλος

ΑΤΑΚΤΑ

Συζυγικὴ φιλοφρόνησις

Ἐν τῷ θηριοτροφείῳ Μοντενέγρου :

Κύριός τις παρατηρεῖ μετὰ τῆς μὴ ὠραίας συζύγου του τοὺς ἐν τῷ κλωβῷ πιθήκους.

Παῖς τις, πωλῶν σταφίδας καὶ λεπτοκάρυα φωνάζει :

— Πάρτε φουντούκια γιὰ τῆς μαϊμούδαις...

Καὶ ὁ κύριος :

— Δόσε μιὰς πεντάρας φουντούκια τῆς γυναικός μου.

✱

Πολιτικὴ συζήτησις

— Τί νέα κύρ Μανώλη;

— Ἐπεσε ὁ Σωτήρας κ' ἦλθ' ὁ Σωτηράκης.

✱

Ἐλεγέ τις περὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου ὅτι ἅμα ὠρκίσθη οὗτος, πολὺ ἐξυμίσθη ὁ κ. Κωνσταντόπουλος.

— Καὶ ἐγὼ ἅμα βλέπω λεμόνι πέρτουν τὰ σάλιχ μου, λέγει ἕνας καλαμπουριστής.

✱

Φοιτητὴς τις ἐπισκεπτόμενος ἄθλιόν τι δωμάτιον πρὸς ἐνοικίαν, λέγει τῇ οἰκοκυρῇ :

— Θὰ κάμνη κρῦο ἐδῶ, κυρία...

— Ἐδῶ κρῦο! Δὲν εἶναι δυνατόν! αὐτὸ τὸ δωμάτιον ὅλον τὸν χειμῶνα ἦτο γεμάτο ἀπὸ κορηούς.

— !!!

✱

Βρέχει ὁ θεὸς χαλᾶ τὸν κόσμον καὶ ὁ κ. Ρηγανόξυλος μετὰ πόνου :

Ἄχ! Τί ἀτυχία! μὲ τέτοια βροχὴ νὰ ἔχω καινούργια ὀμβρέλλα!

Ἄτακτος

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΘΕΑΤΡΟΝ

ΛΙΘΟΥΣΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Καλλιτεχνικὴ ἑσπερὶς

Μάρκου Θ. Σιγάλα

Πάλιν τὸ προσεχὲς Σάββατον θὰ εὐτυχῶσιν ν' ἀκούσωμεν τὸν λιγὺν μίμον, τὸν εὐελπιν ὑποκριτὴν, τὸν μέλλοντα, ἴσως, θεμελιωτὴν τῆς παρ' ἡμῖν διδασκαλίας τῆς ἀπαγγελίας. Πρόκειται, ἐν ὀλίγοις, περὶ τοῦ γνωστοῦ νέου κ. Μάρκου Σιγάλα, τοῦ πρωτότυπον ὄλως

κεκτημένου ἰδιοφυῖαν τοῦ μισεῖσθαι ὅλα τὰ εἶτε ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεάτρου, εἴτε ἐν τῷ βήματι τῆς Βουλῆς ἐξέχοντα πρόσωπα.

Θὰ μιμηθῇ μετὰ σπανίας ἐπιτυχίας τὴν φωνὴν τῶν κ.κ. Δηλιγιάννη, Τρικούπη, τοῦ Παράσχου, τοῦ μακαρίτου Κόκκου, τῶν ἠθοποιῶν κυρίας Παρρασκευοπούλου, Ἰσως καὶ τῆς Σάρρας Βερνάρ, καὶ τὴν ἔρριν ν καὶ κακόηχον τοῦ κ. Λεκατσᾶ.

Εἰς ὅ,τι ὅμως ὁ κ. Σιγάλας εἶναι ἀμίμητος, εἶναι ἡ τῶν μονολόγων ἀπαγγελία. Κατὰ τὴν ἐσπέρην τῆς μεθ' ἑαυτὸν θ' ἀπαγγείλῃ δύο τοιούτους: Τὴν πενθεράν, καὶ ἕνα ἄλλον τοῦ κ. Ἀννίου.

Ὅλοι, λοιπὸν, τὸ Σάββατον, εἰς τὸν ἀμίμητον... μίμον!

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, θὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ νέου κωμειδουλίου τοῦ ἀκαμάτου φίλου ἡμῶν καὶ συνεργάτου κ. Νίκου Κοτσελοπούλου, δεικνύοντος, το ἐπιγραφόμενον

«Οἱ ψαρράδες».

Ο ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ ΥΔΡΟΓΡΑΦΟΣ

(Γ. Ι. ΝΕΒΕΛΣΚΟΗ)

Α'.

Ὁ ναύαρχος Γεννάδιος Ἰβάνοβιτς Νεβελσκόη, ἀναπολῶν τὴν νεότητά του καὶ τὸν πλήρη περιπετειῶν βίον του, διηγεῖτο εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν διόφορα αὐτοῦ ἐπεισόδια. Ἐκ τῶν περιεργότερων εἶνε καὶ ἡ ἐξῆς ἀφήγησις, καθ' ἣν οὗτος τοῦ κράτους ἐν γένει καὶ κυρίως τοῦ ρωσικοῦ ναυτικοῦ τὸ συμφέρον ἐπιδιδῶν, ἐγένετο παρθεῖας τῆς αὐτοκρατορικῆς θελήσεως.

Μικρὸν πρὸ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου, ὅταν ὁ ναύαρχος Νεβελσκόη ἦτο ἀκόμη ἀντιπλοίαρχος, διαφίση κυβερνήτης τοῦ μεταγωγικοῦ «Βαϊκάλ», ὅπερ θὰ ἀπῆρχετο εἰς μεμακρυσμένους πλάσ ἀνὰ τοὺς ρωσικοὺς λιμένας τῆς ἀπωτάτης Ἀνατολῆς.

Ὁ Γεννάδιος Ἰβάνοβιτς κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ἐνδιεφέρετο περὶ τοῦ ἀνὰ τὴν Ὀχοτικὴν θάλασσαν καὶ τὸν ποταμὸν Ἀμούρ πλοῦ, ἦτο δὲ λιαν εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ διορισμοῦ τούτου, ὅστις τῷ παρείχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμπληρώσῃ καὶ ἐπεξεργασθῇ ἐπὶ τόπου τὰς ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων αὐτὸν ὑδάτων μελέτας του. Αἱ περὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀπωτάτης ρωσικῆς ἀνατολῆς ὑδρογραφικαὶ γνῶσεις ἦσαν μικροῦ λόγου ἄξια, ἐν πολλοῖς δὲ σφαλερκί καὶ ἀνακριβεῖς· ἤδη προυνεῖζέτο λαμπρὰ εὐκαιρία

ὅπως προβῆ εἰς ἐρεύνας ἱκανῶς πλήρεις καὶ λεπτομερεῖς.

B'.

Λαβὼν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως του τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπικυρωθείσας ὁδηγίας μετὰ τοῦ δρομολογίου ὁ Νεβελσκόη, δὲν εὔρεν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ λέξιν περὶ ὑδρογραφικῶν ἐρευνῶν. Ἄλλ' ἦτο ἐπίμονος καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ παραιτηθῆ τῶν περὶ μελέτης τῶν ἀνατολικῶν ὑδάτων σκέψεών του.

Μετέβη πρὸς τὸν διευθύνοντα τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον πρίγκηπα Μένσζικωφ, ὃν παρεκαλεσε νὰ συμπληρώσῃ τὰς τε ὁδηγίας καὶ τὸ δρομολόγιον δι' ὑδρογραφικῶν ἐρευνῶν.

Καθ' ἣν ὥραν συνδιελέγετο μετὰ τοῦ πρίγκηπος, εἰς τὸ σπουδαστήριον, παρευρίσκατο ἐκεῖ καὶ ὁ γνωστός διὰ τὴν κατὰ τῆς Χ. β. ε. ἐκστρατείας κόμητις Βασίλειος Ἀλεξέεβιτς Περόφσκης.

— Ἐγὼ δὲν εἰμπορῶ πλοίαρχε, εἶπεν ὁ πρίγκηψ Μένσζικωφ, οὔτε γραμμὴν, οὔτε λέξιν νὰ μεταβάλω εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κυρωθείσας ὁδηγίας καὶ εἰς τὸ δρομολόγιον, ἀλλ' οὔτε ἀνκλαμβάνω τὴν φροντίδα περὶ μεταβολῆς καὶ συμπληρώσεως.

— Ἄλλ' αὐτὸ, ἐκλαμπρότατε, εἶνε σπουδαίωτατον διὰ τοὺς πλόας εἰς τὰ ἀνατολικά μας ὕδατα.

— Εἶμαι πληρέστατα σύμφωνος.

— Καὶ αἱ ἐρευναι αὗται οὔτε πλεονέστερα χρήματα θ' ἀπαιτήσουν οὔτε καιρὸν, ἐνῶ καὶ διὰ τοὺς ἀξιοματικούς καὶ διὰ τοὺς ἀνδρας θὰ εἶνε μία πολὺ ἐπιωφελέης ἀσκησης.

— Εἶμαι πληρέστατα σύμφωνος μαζὺ σας, πλοίαρχε.

— Καὶ δι' αὐτὸ σὰς παρακαλῶ, ἐκλαμπρότατε, νὰ μοι ἐπιτρέψῃτε ἐκτὸς τῶν ὁδηγιῶν νὰ προβῶ εἰς ὑδρογραφικὰς ἐργασίας εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποτομοῦ Ἀμούρ καὶ εἰς τὴν Ὀχοτικὴν θάλασσαν.

— Διαφωνῶ πληρέστατα, πλοίαρχε.

— Πῶς λοιπὸν, ἀφοῦ συμφωνεῖτε μὲ τὰς προτάσεις μου;

— Διότι τοῦτο σημαίνει παράβασιν τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς, ὅπερ οὔτε σεῖς οὔτ' ἐγὼ τολμῶμεν νὰ πράξωμεν.

— Ὡστε, εἶνε πράξις τοῦ κράτους μεγάλης σπουδαιότητος...

— Αἱ μεγάλης σπουδαιότητος πράξεις τοῦ κράτους εἰσὶ γνωσταὶ εἰς τοὺς μεγάλους ἀνδρας τοῦ κράτους, ἡμεῖς δὲ, πλοίαρχε, εἴμεθα ὑπό-

χροισι νὰ ἐκτελῶμεν μετ' ἀκριβείας τὰ καθήκοντα ἡμῶν.

Ἄλλ' ὁ Γεννάδιος Ἰβάνοβιτς Νεβελσκόη ἐξηκολούθει νὰ ἐπιμένῃ ἐνώπιον τοῦ πρίγκηπος Μένσζικωφ.

— Ἐπὶ τέλους, ἀφοῦ σεῖς, ἐκλαμπρότατε, δὲν δύνασθε νὰ μοι τὸ ἐπιτρέψῃτε ἀναφανδόν, σὰς παρακαλῶ νὰ συγκατανεύσῃτε εἰς τοῦτο σιωπηλῶς, χωρὶς νὰ φανῆτε ὅτι δίδετε προσοχήν, ὡς νὰ μὴ παρετηρήσατε.

— Τί λέγετε, πλοίαρχε! Τί εἶναι αὐτὸ τὰ ὅποιον μοῦ προτείνετε καὶ ἐνώπιον μάρτυρος ἀκόμη!

Ὁ Μένσζικωφ ἔδειξε τὸν κόμητα Περόφσκην, ὅστις μέχρι τοῦδε ἤκουε σιωπῶν.

— Ἐπὶ τέλους καὶ ἂν ἐγὼ δὲν παρατηρήσω τοῦτο, πάντοτε ὅμως ἡ παράβασις τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κυρωθεισῶν ὁδηγιῶν θὰ ἐπιφέρῃ ἴσως τὴν τοῦ βαθμοῦ σας ἐκπτώσιν.

— Ἐγὼ ἐντοσούτω θὰ ἐπέμενον ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος...

— Νὰ ἐπιτύχῃς τὴν ἐκπτώσιν;

— Τί σὰς μέλλει, πρίγκηψ; εἶπεν ἀναμιχθεὶς ὁ κόμητις Περόφσκης, — ὁ πλοίαρχος ἔκμα μίαν ὥραϊαν σκέψιν καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἐπιτυχίαν τῆς... Ἐκεῖνος ἀναλαμβάνει τὰ πάντα ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην... ἂν ὁ πλοίαρχος ἔχῃ δύο κεφαλάς, ἅς παρουσιάσῃ τὴν μίαν! Σὰς τί σὰς μέλει;

— Πολὺ καλὰ, πλοίαρχε, — εἶπε συναινῶν ὁ διευθύνων τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον, — κάμστε τὰς ἐρεύννας σας, ἐγὼ τίποτε δὲν θέλω νὰ ξεῦρω καὶ οὔτε ὠμίλητα μαζὺ σας περὶ τούτου. Ἄν ἔβγουν δυσπρόσκειαι μὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐγὼ δὲν ἀναμιγνύομαι.

Γ'.

Ὁ Γεννάδιος Ἰβάνοβιτς ἐπερχάτωσε τὸ ταξιδίον του, ἔκαμεν εὐρείας καὶ σπουδαίας ὑδρογραφικὰς ἐργασίας εἰς τὰ ἀνατολικά ὕδατα καὶ παρέδωκε ταύτας μετ' ἐκθέσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Οἱ ἐπιτετραχθέντες τὴν ἐξέλεγχσιν, ὡς προσέβλεπον ὁ πρίγκηψ Μένσζικωφ, εὔρον πράγματι εἰς τὴν ὑδρογραφικὴν ἐργασίαν τοῦ Νεβελσκόη αὐτοβουλίαν, παρακοὴν τῆς αὐτοκρατορικῆς θελήσεως καὶ αὐτόβουλον ἀλλαγὴν ὁδηγιῶν καὶ δρομολογίου. Καίτοι οὐδὲν κακὸν συνετελέσθη, οὔτε ζημία τις προέκυψεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους... Ἄλλ' ἡ ὑποταγή, ἡ πειθαρχία — πρὸ πάντων... Πρὸς παραδειγματισμὸν, διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ταύτην ἔδει νὰ τιμωρηθῆ, καὶ νὰ τιμωρηθῆ, παραδειγματικῶς!...

Ὁ ἀντιπλοίαρχος Νεβελσκόη προσεκλήθη νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον,

ὅπερ καὶ τῷ προαπήγγειλε βριεῖαν καὶ φοβερὰν κατηγορίαν ἐπὶ παραβάσει αὐτοκρατορικῆς θελήσεως.

Ὁ Νεβελσκόη ἐδικαιολογήθη προβαλὼν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιβαλλομένης αὐτῷ ἐργασίας.

— Μόνον ἀπὸ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος ὠδηγήθη, παρεκκλίνας τῶν ὁδηγιῶν αἱ ὅποιαι μοι ἐδόθησαν! — Εἶπε περατώτας τὴν ὑπεράσπισίν του ὁ αὐτόβουλος ὑδρογράφος.

— Ὅλα αὐτὰ εἶνε λαμπρά! τῷ ἀπεκρίθησαν, νὰ φροντίξῃ τις ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος καὶ ὑπ' αὐτῶν νὰ ὠδηγῆται εἰς τὰς πράξεις του, — εἶνε λίαν ἀξιοπείνων... ἀλλὰ εἶπετε μας, παρακαλοῦμεν, — τί μέλλει νὰ γείνη εἰς τὸ κράτος ἂν ἕκαστος ἀντιπλοίαρχος, ἔχων ὑπ' ὄψει του τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος, μεταβάλλῃ αὐτοβούλως τὰς αὐτοκρατορικὰς διαταγὰς; ἀντὶ ὠφελείας δὲν θὰ προξενηθῆ χειροτέρα βλάβη, πλοίαρχε εἰς τὸ κράτος;...

Προσβληθεὶς καὶ ἐκμηδενισθεὶς ἐκ τῆς λογικῆς ταύτης ὁ Νεβελσκόη, δὲν ἤξευρε τί ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς σοβαρὰς ἐξοχότητας...

Ἐγνωστοποιήθη εἰς αὐτὸν ὅτι περὶ τῆς πράξεώς του ταύτης συνετάχθη ἤδη ἔγγραφον, ἐν ᾧ μετὰ τῆς προσηκούσης αἰτιολογίας «διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους» τῷ δίδεται ὡς ἀμοιβὴ ἢ ἐκπτώσις τοῦ βαθμοῦ ἀπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἀπλοῦ ναύτου! — καὶ ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀποστέλλεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα!...

Δ'.

Κατάπληκτος ἀφῆκεν ὁ ἐπιχειρηματίας πλοίαρχος τοὺς ὑπουργούς, κατόπιν τοιαύτης ἀπροσδοκῆτος τροπῆς, ἣν ἐπέφερον αὐτῷ «τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους», κατενεχθέντα ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐρευνητοῦ, καὶ ἔδραμε πρὸς τὸν πρίγκηπα Μένσζικωφ.

— Ἰδοῦ, βλέπετε λοιπὸν, πλοίαρχε, ὅτι οἱ φόβοι μου ἐπληθύνθησαν; Ἐπεδιώξατε τὴν δυστυχίαν σας — καὶ μεγάλην δυστυχίαν!... Ἐγὼ ἐδῶ τίποτε δὲν εἶδον, τίποτε δὲν παρετήρησα, ἀλλ' εὐρέθησαν ἄλλοι ὀφθαλμοί, διορατικώτεροι καὶ προσεκτικώτεροι τῶν ἰδικῶν μου... Κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐθύμωσα διὰ τὴν ἀπροσεξίαν μου, ὅταν ἄλλοι μοῦ τὸ εἶπον, πῶς ἐγὼ νὰ τὸ παραβλέψω;...

— Σὰς εὐχαριστῶ ἀπερίως, ἐκλαμπρότατε... ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀπ᾿ ἀνθρώπων, — σκληρόν!...

— Τί λέγετε, πλοίαρχε; Ζῶμεν ὅχι ἐν μέσῳ ἀνθρωποφάγων, ἀλλ' ὑπὸ τὴν σκέπην σοφῶν νόμων, ὁ σπουδαιότερος τῶν ὀπίσθων εἶνε: — ὑποταγή, πειθαρχία!... Σὰς συμβουλεύω νὰ

μεταβῆτε πρὸς τὸν μέγαν Δούκα ἀρχιναύαρχον καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃτε νὰ θεωρήσῃ εὐμενῶς τὴν ὑπόθεσίν σας. Τώρα, μόνον ἡ αὐτοκρατορικὴ θέλησις δύναται νὰ τὴν διορθώσῃ...

Τετραχήμερος ὁ Γεννάδιος Ἰβάνοβιτς Νεβελσκόη μετέβη πρὸς τὸν μέγαν Δούκα, ἔτυχεν ἀκροάσεως καὶ ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσίν του νὰ μεσιτεύσῃ ὅπως ἐλαφρυνθῆ ἡ τιμωρία του.

Τοῦτο, βεβαίως, ἦτο πολὺ καλόν, πάντοτε ὅμως τὰ «συμφέροντα τοῦ κράτους» ἴσταντο πρὸ τοῦ ζηλωτοῦ αὐτῶν μὲ στάσιν ἀχαρίστως ἀπειλητικὴν ἀντὶ εὐγνωμόνως παρακλητικῆν.

Ἡ ὑπόθεσις ὑπεβλήθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα Νικόλαον Παύλοβιτς. Ὁ εὐρύτης αὐτοκράτωρ ἀνεμέτρησε τὸ μέγεθος τῆς ὠφελείας καὶ τὸ βῆρος τοῦ ἀνομήματός, εἶδεν ἀντιστρόφως τὴν αὐτοβουλίαν τοῦ Νεβελσκόη, καὶ ἀπεφάσισεν ὅλως ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐν τῷ ὑποβληθέντι αὐτῷ ἐγγράφῳ ἀπόφασιν.

Ὁ Νεβελσκόη προσεκλήθη παρὰ τῷ αὐτοκράτορι, εἰσῆλθε τρέμων εἰς τὸ σπουδαστήριόν του ἐν τῷ χειμερινῷ παλατίῳ, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ αὐστηροῦ βλέμματός τοῦ Νικόλαου Παύλοβιτς.

Τὸ βραχὺ καὶ ἱσχνὸν ἀνάστημα τοῦ Νεβελσκόη ἀπετέλει κωμικὴν ἀντίθεσιν ἐνώπιον τοῦ κλασικοῦ, εὐσταλοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς αὐτοκράτορος.

— Ὁ Νεβελσκόη;... Ἄ! Σὺ λοιπὸν εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διοργανίζεις ἰδικὰς σου ἐκστρατείας;... Σὺ μεταβάλλεις τὰς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κυρωθείσας ὁδηγίας;... Αἶ;... Ὁ αὐτοκράτωρ ἔλαβεν ἐκ τῆς τραπέζης χάρτιν ὃν ἔκρουε διὰ τοῦ δακτύλου.

— Αἶ; τί λέγεις;... Ἰδοῦ σὺ ἐδῶ νάυτης! Δίοςπος!... Δόκιμος!... Ὑποπλοίαρχος!... Πλοίαρχος!... Ἀντιπλοίαρχος!... Κυβ... Ὁχι! Σὲ ἀρκεῖ πρὸς τὸ πικρὸν αὐτὸς ὁ βελθμός!...

Ὁ Νεβελσκόη ἴστατο ἐνεὸς ἐκ τῆς τραπέζης. Ὁ αὐτοκράτωρ ἔσχισε τὸ ἔγγραφον ὅπερ κατεδίκαζε τὸν Νεβελσκόη εἰς ἐκπτώσιν τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀκολούθως ἔλαβεν ἐκ τῆς τραπέζης τὸ ἐτοιμασθὲν πρᾶγμα τοῦ Ἀγ. Βλαδμημίρου, τὸ ἀνῆρτησεν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ πλοίαρχου καὶ τὸν ἠσπᾶσθη εἰς τὸ μέτωπον.

— Σ' εὐχαριστῶ, Νεβελσκόη, διὰ τὸ ἔργον σου καὶ διὰ τὴν καλὴν σου διοίκησιν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀποστολῆς σου... Ἄλλὰ πρόσεξε ἄλλοτε νὰ μὴ παρεκκλίνῃς τίσιν ἀπὸ τὰς ὁδηγίας!...

| Ἐκ τοῦ ρωσικοῦ. |

✱

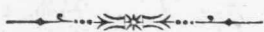
ΓΝΩΜΙΚΑ-ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ-ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Περὶ οἰκονομίας.

- Ὁ νοικοκύρης εἶναι τὸ μάτι τοῦ σπιτιοῦ.
- Τὰ μικρὰ αὐλάκια, κίνουν τὰ μεγάλα ποτάμια.
- Μάζευε τῆς πεντάραις, αἱ δρχμαὶ ἔρχονται μόναι των.
- Φασοῦλι τὸ φασοῦλι, γεμίζει τὸ σακκοῦλι.
- Καλλιτέρα τάξις παρὰ εὐσόδημα.
- Ὅποιος δὲν φυλάττει τὴν πρώτη πεντάρη ποτὲ δὲν θὰ κάμῃ δεύτερη.
- Ὅταν παίξεις κοντσίνα νὰ φυλάττης ἕναν παπᾶ γιὰ τὰ πίσω· ὅταν θέλῃς τὴν ὑπόληψί σου νὰ φυλάς ἕναν παρὰ γιὰ τὰ ὑστερνά σου.
- Τρεῖς μετοικήσεις ἰσοδυναμοῦν μὲ μίαν πυρκαϊάν.
- Ὡς ἐκεῖ ποῦ φθάνει τὸ πάπλωμα ν' ἀπλώνῃς τὰ πόδια σου.
- Τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ, πρὶν πεινάσουν μαγαγεύουν.
- Ὅταν κοιμᾶται ὁ γάτος, χορεύουν τὰ ποντίκια.
- Ὅποιος ἔχει ἕναν ὑπρέτη ἔχει ἕνα ὅποιος ἔχει δύο ἔχει ἕνα καὶ μισόν· ὅποιος ἔχει τρεῖς δὲν ἔχει κανένα.

Ὁ οἰκοδεσπότης.

Δελτάρια.... ἄνευ πληρωμῆς

Διδασκάλω. Πρέπει νὰ λέγῃς σχεδιαγραφῶ καὶ ὄχι σχεδιαγράφω, μονογραφῶ καὶ ὄχι μονογράφω, πολυλογῶ καὶ ὄχι πολυλέγω, μονολογῶ καὶ ὄχι μονολέγω, καθαρογραφῶ, ὀρθογραφῶ καὶ οὐχὶ καθαρογράφω, ὀρθογράφω ταῦτα κατὰ τὸν κανόνα: ὅταν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἦναι ὄνομα καὶ τὸ δεύτερον ῥῆμα βαρύτονον, τότε τὸ ῥῆμα αὐτὸ γίνεται περισπώμενον τῆς β'. συζυγίας — Ν. Καρ., Α. Νότ., Ξανθ-Βέη Κουτσ. Ἄλμυρόν Ἐνεγράφητε. Ζ. Α. Ἄλμ. ἐπιστ. ἐδ. ἀμέσως.

Διακόνω. Οἱ Κουάκεροι εἶναι μία θρησκευτικὴ αἵρεσις ἐξηπλωμένη κυρίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Οὗτοι συνθροισζόμενοι εἰς τὰς αἰθούσας των, τὰς παντὸς κοσμήματος ἐστερημέναις ἀναμένουσι μετὰ συναισθητικῆς τῆν ἄφιξιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐάν τις ἐξ αὐτῶν αἰσθανθῇ τὴν ἐπιφοίτησιν, ἣτις ἐκδηλοῦται, διὰ τῆς τρεμουσούλας τοῦ ἐμπνευσθέντος, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔτερον ὄνομα αὐτῶν: Τρεμουσουλάρηδες, ἐγείρεται, λαμβάνει τὸν λόγον καὶ πάντες τὸν ἀκούουσιν ἐν σιωπῇ. Οἱ Κουάκεροι δὲν παραδέχονται Μυστήρια, δὲν ὀρκίζονται ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ γίνονται πισυτοὶ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ διαβεβαίωσει των. Οὐδέποτε φέρουσιν ὄπλα. Θεωροῦντες τὸν πόλεμον ὡς ἀγῶνα ἀδελφοκτόνον, ὁμιλοῦσιν εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, δὲν παραδέχονται οὐδεμίαν ἐκκλησιαστικὴν ἱεραρχίαν, καὶ δὲν ἀποκαλύπτονται οἱδὲ πρὸ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως. Διακρίνονται, γενικῶς, ἐπὶ ἀγνότητι ἡθῶν, χρηστότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ. — Δεσπ. Α Β. Ὁραϊόν δημοσιευθήσεται προσεχῶς.

Ἐνοικιάζονται δύο δωμάτια εὐρύχωρα μετὰ κουζίνας, κείμενα ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ἐν ἧ καὶ τὸ γραφεῖον τῆς «Οἰκογενείας».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἀπὸ 1 Μαΐου ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ καὶ προπληρώνοντες τὴν συνδρομὴν των, λαμβάνουσιν ὅλα τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης φύλλα δωρεάν.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Οἰκογενείας» μετεκομίσθη εἰς τὴν ἐν ὁδῷ Δεληγεώργη ἀρ. 36, οἰκίαν τοῦ διευθυντοῦ της.

Σημ. Ἡ ὁδὸς Δεληγεώργη εἶναι κάθετος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ «Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ»

Ἄποστολὸν Ραπτᾶκη

Ὁδὸς Πανεπιστημίου

Πλησίον τοῦ Ξενοδοχείου «Ἡ Θράκη»

Ἐκλεκτὰ καπνὰ Θεσσαλίας καὶ διαφόρων ἄλλων μερῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δραχμ. 6

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 10

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου

Δεπτὰ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩ. Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὁδὸς Δεληγεώργη

Ἄριθ. 36.

ΤΙΜΗ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἄγγελιαὶ οἰκονομικὰ καταχωρίζονται πρὸς 5 λεπτὰ δι' ἐκάστην λέξιν.

Ἄγγελιαὶ πολυτελεῖς, κατ' ἀποκοπὴν.